

N:o 107.

Af herr **O. Larsson** i Mörtlösa, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring af 22 § i förordningen angående försäljning af vin och maltdrycker m. m.*

I Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående försäljning af vin och maltdrycker m. m. af den 24 oktober 1885 stadgas i den 22 § bland annat: »Denna förordning har icke tillämpning på gästgifvare vid dem i sådan egenskap tillkommande försäljningsrätt och ej heller i allmänhet på dem, som utomhus i *ringa* omfattning vare sig medelst kringbärande eller från bord eller på annat dylikt sätt idkar försäljning af maltdrycker eller i 8 § omförmälda icke spirituösa drycker».

Detta sväfvande uttryck har föranlett, att öl utom af gästgifvare blifvit utomhus från bord till allmänheten försåldt, visserligen i ringa omfattning för hvarje gång och till hvarje köpare, men så har det skett så mycket oftare, utan att vederbörande åklagare ansett sig kunna ingripa deremot. Det kan ej vara i enlighet med lagens anda och mening, att, då ölhandeln i allmänhet är underkastad temligen stränga och noggranna bestämmelser, sådan handel i mindre skala skall kunna ega rum snart sagdt hvar som helst utan att åklagaremagten kan uträtta det ringaste deremot, och förunderligt är, att ej sådan försäljning blifvit allmännare än hvad hittills varit fallet. Ölhandeln skulle i skydd af denna undantagsbestämmelse lätteligen kunna utveckla sig till en gårdfarihandel af betänklig art.

Likhet inför lagen är hvad man med rätt kan fordra, och det synes mig, att om möjligt lagbudet äfven i detta fall bör vara lika för alla, så att icke ölhandeln, låt vara i mindre omfattning, å ena stället må vara fritt tillåten utan någon anmälan och å ett annat ställe helt nära derintill vara underkastad lagens bestämmelser.

Det är visserligen sant, att om oordningar uppstå vid förberörda försäljning vederbörande kronobetjening efter föregången erinran kan förbjuda eller förhindra försäljningens fortsättande, men man vet, huru svårt det är att i dylika mål få den skyldige sakfäld. Det vore också med god ordning öfverensstämmande, om kommunalmyndigheten finge hafva ett ord med i laget för att förhindra, att ölförsäljningar uppstå låt vara i mindre omfattning när och hvar som helst.

På grund af hvad jag anfört får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att sådan ändring vidtages i 22 § af förordningen angående försäljningen af vin och maldrycker den 24 oktober 1885, att det i sagda paragraf intagna undantagsstadgande för dem, som utomhus i ringa omfattning idka försäljning af vin och maldrycker, må ur förordningen utgå.

Stockholm den 28 januari 1897.

Oscar Larsson.

Häri instämmer

C. E. Johansson,
i Berga.
